

Τα Άχραντα Πάθη και η Ακολουθία της Αποκαθήλωσης στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Κατά τις ιερές ημέρες της Μεγάλης Πέμπτης και της Μεγάλης Παρασκευής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, τέλεσε το πρωί της Μεγάλης Πέμπτης τη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος, ενώ το εσπέρας χοροστάτησε στην Ακολουθία των Αγίων και Αχράντων Παθών στον Μητροπολιτικό Ναό.

Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής προέστη του Εσπερινού της Αποκαθλώσεως, παρουσία πλήθους πιστών.

Κατά την ομιλία του στον Εσπερινό της Αποκαθλώσεως, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στην απάντηση του Ιουδαϊκού όχλου προς τον Αρχιερέα Καϊάφα, όταν εκείνος ρώτησε «τί ὑμῖν δοκεῖ;» και εκείνοι απάντησαν: «ἔνοχος θανάτου ἐστίν». Ο λόγος του Σεβασμιωτάτου επικεντρώθηκε σε τρία σημεία:

Πρώτον, ποιοι ήταν εκείνοι που καταδίκασαν τον Κύριο. Ήταν ο αγαπημένος Του λαός, εκείνοι που σκλαβώθηκαν στην Αίγυπτο από τον Φαραώ και τους έσωσε με θαυμαστό τρόπο από τη δουλεία. Εκείνοι που διέβησαν την Ερυθρά Θάλασσα και προσκύνησαν τη θεότητά Του. Εκείνοι που στη μαρτυρική πορεία της Ερήμου, χορτάστηκαν με το μάννα και ξεδίψασαν με το νερό που τους προσέφερε. Και όμως, αυτοί οι ίδιοι, που τόσες φορές ευεργετήθηκαν, τώρα παρασύρονται από μικροψυχία και αγνωμοσύνη και φωνάζουν «ἔνοχος θανάτου ἐστίν».

Δεύτερον, ποιον καταδίκασαν. Τον ίδιο τον Δημιουργό Θεό, Εκείνον που περπάτησε μαζί τους στον Παράδεισο της Εδέμ, που έπλασε τον άνθρωπο και του χάρισε ζωή και πρόσωπο. Τον Θεό που είναι Πατήρ του μέλλοντος αιώνας. Τον Χριστό, που από αγάπη για το πλάσμα Του, ενανθρώπησε και δέχθηκε να πεθάνει για τη σωτηρία

του.

Τρίτον, γιατί τον καταδίκασαν. Η αιτία της καταδίκης είναι η υποκρισία. Όλα όσα έκανε ο Χριστός ελησμονήθησαν. Και εμείς, με τα πάθη και τις αμαρτίες μας, συνεχίζουμε να Τον καταδικάζουμε. Δεν υπάρχει ίσως άλλη εποχή τόσο βουτηγμένη στα πάθη, τόσο θεοποιητικά στραμμένη στην ακολασία, την πλεονεξία, την κακία, τη φιλοδοξία, την υποκρισία.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται ως σαρκολατρική.

Δεν είναι πληγές πάνω στο Πανάγιο Σώμα του Κυρίου μας η περιφρόνηση και η άρνηση του Θεού; Δεν είναι καρφιά τα οποία μπηγόνται ξανά και ξανά η κατάρριψη των ηθικών αξιών, η αδικία, η εκμετάλλευση, η ασπλαχνία;

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε: τότε, ο λαός προσδοκούσε από τον Χριστό υλικά και εφήμερα, να ικανοποιήσει τις αισθήσεις του. Τον ήθελαν επίγειο βασιλέα τους μη κατανοώντας την επουρανία Βασιλεία Του. Όταν όμως οι προσδοκίες τους κατέρρεαν, φώναξαν «ένοχος θανάτου έστί».

Εμείς, ίσως να πληγώνουμε τον Κύριο με τις αμαρτίες μας και με την αστάθεια του βίου μας, όμως Τον αναγνωρίζουμε και Τον λατρεύουμε και Τον παρακαλούμε, μη μας καταδικάσεις εις αιώνιον θάνατον, αλλά με το στοργικό Σου βλέμμα να δείξεις έλεος στις αδυναμίες μας. Κι εμείς θα Σε λατρεύουμε εις τούς αιώνες.

